

EVA KOSKISEN RAHASTO

Suomalaisen kulttuurin tukemiseen

Rahasto perustuu pankinjohtaja Eva Maria Koskisen (o.s. Ahlfors, 19.10.1899–8.4.1968) testamenttiin, ja se tukee maamme henkisen ja taloudellisen viljelyn vaalimista ja kehittämistä.

Eva Maria Koskinen syntyi Suodenniemellä. Hänen isänsä oli Oskar Ahlfors, nahkuri, talollinen, myöhemmin talonomistaja ja vuokraisäntä Tampereella, ja äiti Iida Maria Ekholm. Eva oli toiseksi vanhin yhdeksän lapsen sisarusparvesta. Hän kävi Tampereen kauppakoulun ja suoritti keskikoulun kurssia vastaavat opinnot yksityisesti. Hän toimi aluksi tukku- ja vähittäisliikkeissä kirjanpitäjänä ja kassanhoitajana. Hän avioitui 1924 Kalle Olavi Koskisen (1892–1950) kanssa. Heillä ei ollut lapsia. Koskiset muuttivat pian avioitumisensa jälkeen Kyröskoskelle, jossa Eva aloitti vastaperustetun Kansallis-Osake-Pankin konttorin esimiehenä 1926. Hän toimi kyseisen pankin johtajana eläkkeelle siirtymiseensä 1.5.1960 saakka.

Pankin toimitilat sijaitsivat Koskisten omistamassa talossa, jossa aviomiehellä oli oma kauppa. Kalle Koskinen sairasteli paljon, jolloin vaimo hoiti myös miehensä liiketoimia. Eva Koskinen oli erittäin tarkka raha-asioissa. Ammattiasioista hän keskusteli naapuripankkien naispuolisten pankinjohtajien kanssa.

Vapaaehtoinen maanpuolustustoiminta oli tärkeä osa Eva Koskisen elämää. Hän oli osallistunut vuoden 1918 sotaan rintamalottana ja toiminut aktiivisesti Lotta Svärd -yhdistyksessä koko sen toiminta-ajan. Sota-aikana hän palveli eri lottatehtävissä. Eva Koskinen oli Vapausoturien Huoltosäätiön kannattajajäsen ja ahkera tukija sekä Sotainvalioidien Veljesliiton Hämeenkyrön osaston Naisjaoston jäsen. Hän oli mukana myös Mannerheimin Lastensuojeluliiton toiminnassa.

Eva Koskinen oli seurallinen ja vieraanvarainen emäntä. Suorapuheisena ihmisenä hän saattoi joskus loukata kuulijaa, vaikkei koskaan sanonut mitään pahalla tarkoituksella. Hän oli huomaavainen ihminen, joka muisti sukulaistaan ja kummilapsiaan näiden merkkipäivinä. Eva Koskinen kävi mielellään taidenäyttelyissä, piti teatterista ja runoudesta – hän

osasi ulkoa monia Koskeniemen runoja. Hän luki paljon aina kun oli vapaa-aikaa. Kesäisin hän harrasti puutarhanhoitoa, uintia ja saunomista, käveli ja pyöräili. Lomaaikoinaan Eva Koskinen matkusteli mielellään; kun oli pois paikkakunnalta, eivät työasiat tulleet mieleen.

Eva Koskinen keräsi melko pienistä tuloistaan omaisuuden, jonka sijoitti viisaasti. Testamentissaan hän muisti sukulaisten ohella yleishyödyllisiä säätiöitä kuten Suomen Kulttuurirahastoa. Hän halusi antaa lahjoituksensa kohteisiin, joista on maallemme hyötyä. Eva Koskinen toivoi nimensä säilyvän Suomen Kulttuurirahaston nimikkorahastossa myös jälkipolville.

Osuuskunta Sigillum/Seija A. Niemi

SUOMEN KULTTUURIRAHASTON tehtävä on suomalaiskansallisen henkisen ja taloudellisen viljelyn vaaliminen ja kehittäminen. Kulttuurirahasto muodostuu Säätiöstä (perustettu 1939) ja Kannatusyhdistyksestä (perustettu 1937). Säätiön sisällä toimii keskusrahasto ja 17 maakuntarahastoa. Kulttuurirahasto jakaa apurahoja ja palkintoja tieteen ja taiteen tekijöille sekä kulttuurielämän eri aloille toimiville henkilöille ja yhteisöille. Apurahojen ohella Kulttuurirahastolla on myös omaa kulttuuritoimintaa. Lisätietoa www.skr.fi.